

Arrest

nr. 211 256 van 19 oktober 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 22 mei 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 3 mei 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en tot afgifte van een inreisverbod.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 30 mei 2018 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 augustus 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 3 mei 2018 wordt de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven (bijlage 13). Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten ⁽¹⁾:

naam: B. (..),

voornaam: A. (..)

geboortedatum: (..)

geboorteplaats: (..)

nationaliteit: Marokko,

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen(2),

-tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

-tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten,

binnen 0 dagen na de kennisgeving).(1)

REDEN VAN DE BESLISSING:

Met bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'de wet') en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

Q artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde Betrokkene is op heterdaad betrapt voor zwartwerk. Hij was namelijk aan het werk zonder hiertoe over de nodige machtiging te beschikken. (PV KO.61.001988:2018 door PZ Gavers.)

Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

Risico op onderduiken:

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Het is onduidelijk sinds wanneer betrokkene in België verblijft. Hij kwam zich immers niet aanmelden bij de gemeente van verblijf binnen de 3 werkdagen na binnenkomst in het Rijk zoals artikel 5 van de Vreemdelingenwet het voorschrijft Betrokkene heeft een vrouw en een kind in België die allebei beschikken over een verblijfsrecht. Het staat hen vrij om betrokkene achterna te reizen naar Marokko om daar het familiale leven verder te zetten. Betrokkene kan ook de opheffing van het inreisverbod aanvragen om zijn gezin in België te komen bezoeken. Gedurende de periode van scheiding kunnen zij contact houden via de moderne communicatiemiddelen. Van een inbreuk op artikel 8 van het EVRM is hier geen sprake.“

1.2. Op 3 mei 2018 wordt de verzoekende partij tevens een inreisverbod (bijlage 13sexies) gegeven. Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“INREISVERBOD

Aan de Heer, die verklaart te heten(1):

Naam : B. (..)

voornaam : A. (..)

geboortedatum : (..)

geboorteplaats : (..)

nationaliteit : Marokko

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 03/05/2018 gaat gepaard met dit inreisverbod

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

1 ° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan;

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor zwartwerk. Hij was namelijk aan het werk zonder hiertoe over de nodige machtiging te beschikken. (PV KO.61.001988:2018 door PZ Gavers.)

Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Risico op onderduiken:

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Het is onduidelijk sinds wanneer betrokkene in België verblijft. Hij kwam zich immers niet aanmelden bij de gemeente van verblijf binnen de 3 werkdagen na binnenkomst in het Rijk zoals artikel 5 van de vreemdelingenwet het voorschrijft.

Betrokkene heeft een vrouw en een kind in België die allebei beschikken over een verblijfsrecht. Het staat hen vrij om betrokkene achtema te reizen naar Marokko om daar het familiale leven verder te zetten. Betrokkene kan ook de opheffing van het inreisverbod aanvragen om zijn gezin in België te komen bezoeken. Gedurende de periode van scheiding kunnen zij contact houden via de moderne communicatiemiddelen. Van een inbreuk op artikel 8 van het EVRM is hier geen sprake.

drie jaar

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Bij brief van 24 september 2018 laat de verwerende partij de Raad weten dat de verzoekende partij op 7 september 2018 in bezit werd gesteld van een beperkte verblijfsvergunning op grond van de artikelen 9bis en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Uit de bijgevoegde rechtvaardigingsstukken blijkt inderdaad dat verzoekende partij op voormelde datum gemachtigd werd tot een verblijf van één jaar vanaf de afgifte van de documenten.

2.2. Uit voorgaande blijkt dat verzoekende partij in bezit werd gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister voor de duur van twaalf maanden.

De verzoekende partij heeft geen belang bij een eventuele vernietiging van de bestreden beslissingen.

Er dient immers te worden opgemerkt dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Dit belang dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van de indiening van het beroep tot nietigverklaring, maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door de Raad (RvS 14 november 1997, nr. 69.601, TB.P. 1998, 614; RvS 16 maart 1994, nr. 46.528, R.A.C.E. 1994, z.p.).

Nu verzoekende partij in bezit werd gesteld van een tijdelijke verblijfsmachtiging en een verblijfsmachtiging per definitie niet kan samengaan met een verwijderingsmaatregel en inreisverbod, dienen de bestreden beslissingen aanzien te worden als impliciet doch zeker ingetrokken. Het beroep is bijgevolg zonder voorwerp geworden.

Ter terechtzitting hiermee geconfronteerd stellen de partijen zich ter zake te gedragen naar de wijsheid.

Het beroep is onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien oktober tweeduizend achttien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER